

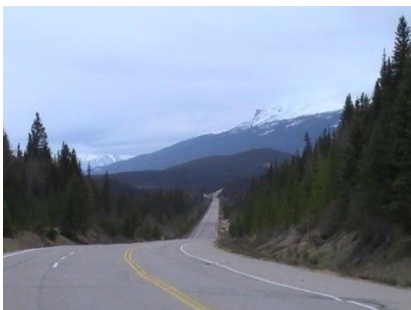
Donderdag 12-6-2011 (Jasper-Lake Louise 243 km)

Vandaag weer vroeg wakker en weer vroeg achter het stuur, vandaag zou ik het mooiste deel van de reis te zien krijgen; de Icefield Parkway, een aantal watervallen, Columbia Icefield en een aantal grote meren en hopelijk ook nog het nodige wild. Ik was nog amper op de Icefield Parkway of ik zach links aan de bosrand iets grijs lopen, ben gelijk gestopt en zag nog net dat het een grijze wolf was, helaas heb ik

die net niet op camera kunnen krijgen. De dag begon dus alweer goed. Na nog geen 10 minuten rijden zag ik rechts van de weg ruim 30 Wapiti's ookwel Elk genaamt. Deze lijken op elanden maar zijn net iets kleiner maar weer groter dan een hert. Deze stonden lekker in de ochtendzon op een grasveld te onbijten en

bleven rustig staan terwijl ik op zo'n 30m afstand stond. Helaas waren er geen mannetjes bij, want die zijn erg imposant met hun grote gewei. Na ongeveer 15 minuten begonnen ze langzaam het bos in te lopen en bestool ik om verder te rijden. Na ongeveer een half uurtje rijden kwam ik bij de Athabasca Falls aan. De parkeerplaats was nog helemaal leeg en was er geen mens te bekennen, lagen natuurlijk nog allemaal op één oor. Beter voor mij had ik alles weer voor me zelf en kon ik doen en laten wat ik zelf wou. Dat moest ook wel want om mooie foto's te maken moest ik hier en daar even over het hekje klimmen wat nadrukkelijk verboden was (boefje). Rondom de waterval voelde je de grond trillen en hoorde je alleen maar het brullen van de waterval, wat een water kwam hier naar beneden en was bijna niet te geloven dat deze waterval in de winter helemaal bevroren was. Na een kleine 45 minuten ging ik, na wat koffie, weer verder.

De Icefield Parkway was een schitterende weg met eindeloze rechte einden en vergezichten, de RV op cruise control op zo'n 60km en lekker relaxt rondkijken en hier en daar even stoppen voor een foto, filmpje of een bakje koffie (alles vanuit de rust). Na weer een klein half uurtje kwam ik bij de Sunwapta Falls, ook weer niemand te bekennen en alles voor mij alleen,

heerlijk als je alles voor je zelf hebt. Deze waterval was totaal anders dan de vorige en het water had de bodem meer uitgesleten en was dieper maar des al niet te min was ook deze waterval zeer indrukwekkend maar had het na zo'n 15 minuten wel weer gezien.

Na ongeveer 50 km omstreeks 10:00 uur kwam ik aan bij het Columbia Icefield en zette de RV op de parkeerplaats.

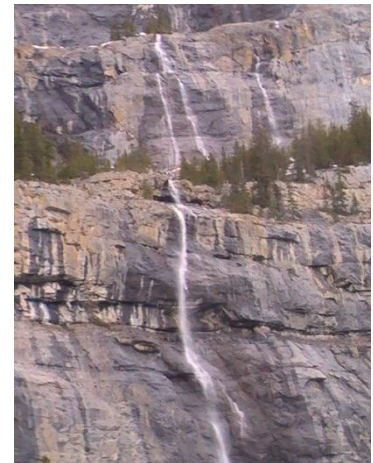

Binnen gekomen bij het Icefield Centre heb ik een kaartje gekocht om mee te gaan de gletsjer op. Omstreeks half elf gingen we met een gewone bus het begin van de gletsjer op, na een minuut of 15 moesten we overstappen in een iets grotere bus met wat grotere wielen en daarmee gingen we het gletsjerijs op. Helaas was het behoorlijk bewolkt en

waaide het stevig en mede hierdoor was het bere koud op de gletsjer, wat wel jammer was en na zo'n 15 minuten had ik het wel gezien en had het ook koud echter duurde het nog een kwartier voordat we vertrokken. Toen we net weg reden kwamen er net drie andere 'bussen' aan met toeristen, want ja we waren met 8 man de eerste die boven waren en hadden dus de gehele gletsjer voor ons zelf. Toch wel bizar om te weten dat je op een ijsmassa staat van ruim 300m dik. Toen we weer terug waren bij het Icefield Centre begon de zon door te breken.

Jammer genoeg heb ik niet de gehele gletsjer gezien maar wel een behoorlijke indruk van gekregen van de 6 km lange gletsjer. Ook het rijden in de aangepaste bus was een beleving. Terug in de RV eerst maar de kachel even aan en een warme bak koffie gemaakt om een beetje te ontdooien.

Na ruim een kwartier maar weer verder gereden. Dit was toch echt wel zeer indrukwekkend en blij dat ik deze tour gedaan had. Na iets meer dan een half uurtje kwam links van de weg de Weeping Wall in zicht. Toen ik net uit de RV stapte brak er een groot stuk ijs van de Weeping Wall af,

aangezien nog een groot gedeelte bevroren was. Heb zeker tien minuten gewacht met de camera in de aanslag, misschien dat er nog een groot stuk ijs naar beneden zou komen maar niet dus. Ook dit verschijnsel was adembenemend en ook hier was ik weer de enigste, ook wel logiesch had de RV een beetje aso neergezet en was er bijna geen ruimte meer voor andere auto's en zeker geen bussen. Toen ik er stond zijn er twee bussen doorgereden omdat er geen plaats meer was op de parkeerplaats (haha). Even later ben ik weer verder gereden en na ongeveer een half uurtje kwam ik bij de Saskatchewan River Crossing wat tevens de grens is van Jasper National Park en Banff National Park is. De Saskatchewan River (wat 'snel stromend' betekent) met z'n ruim 500 km lengte is de 5^e rivier van Canada (2^e en 3^e zijn de Columbia en Fraser River). Voor de rest van de Icefield Parkway (de laatste 110 km) ben ik nog gestopt bij Waterfowl Lake en bij Bow Lake. Bij Bowlake had ik ook nog een mooi uitzicht op de Bow Glacier, Tevens waren ook deze meren bevroren. Voordat ik in Lake Louise naar de campground zou gaan wou ik nog even langs het meer Lake Louise, want dat moest spectaculair zijn. Daar aangekomen zag ik dat ook dit meer

bevroren was dus kon ik zijn turquoise kleur helaas niet zien, hier en daar zag je de kleur een beetje door het ijs komen. Hier was het wel druk met mensen, het was ook aan het eind van de middag en besloot om eventueel de volgende dag in de ochtend terug te komen als het minder druk was. Dus na een kwartier ben ik naar de campground gereden. Bij de ingang was het loket dicht en moest je zelf kijken waar je ging staan en geld in een enveloppe doen. Op internet had ik nog zo gekeken naar dit soort campgrounds om die te vermijden, toch maar proberen of ik er uit kwam. Ik kwam er al gauw achter dat ik niet de enigste was die niet wist hoe het werkte. Heb dus eerst een plek opgezocht, weer terug gereden om formulier in te vullen en geld in de enveloppe gedaan voor één nacht. Profosoriesch het briefje opgehangen met het bewijs van betaling en dacht na ruim 45 minuten ik vind het wel best zo, moeten ze het loket maar bemand houden. Rond een uur of zes even een happie gemaakt koffie gedronken en de foto's en filmpjes van die dag bekeken, wat een mooi gebied zijn de Rocky Mountains en wat een indruk en een schoonheid, je zou er moe van worden van al die indrukken. Lag dus weer vroeg in m'n mantje. De volgende dag zou wat rustiger zijn aangezien ik niet zo ver rijden ging, kon ik een beetje uitslapen..... lekker hoor.

